

Бібліографічні посилання:

1. Івченко О. Г. Людина в структурі громадянського суспільства : філософія ідентичності [монографія] / О. Г. Івченко. К.: Знання України, 2013. 379 с.
2. Eberly D. The Rise of Global Civil Society: Building Communities and Nation from the Bottom Up / Don Eberly. N. Y.: Encounter Books, 2008. 300 p.
3. Кеннеді М. Історична спадщина та громадянське суспільство: альтернативні нації в Східній Європі [пер. з англ.] / М. Кеннеді // Сучасність. 1994. № 5. С.83-101.
4. Ісхакова Н. Г. Громадянська освіта як чинник політичної соціалізації молоді у сучасному українському суспільстві / Н. Г. Ісхакова // Політичні науки та методика викладання соціально-гуманітарних дисциплін. Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 22. К.: Видавництво НПУ імені М. П. Драгоманова, 2011. Випуск 5. С. 10-16.
5. Карпець Ю. В. Феномен політичного впливу в структурі демократичного процесу: автореф. дис. ... на здобуття наук. ступеня канд. політ. н.: спец. 23.00.02 «Політичні інститути та процеси» / Ю. В. Карпець. Одеса, 2014. 18 с.

Коробова Софія Романівна

*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ,
юридичний факультет, здобувач вищої освіти*

Науковий керівник –

Маргулов Артур Худувич,

*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ,
факультет соціально-психологічної освіти та управління,
кафедра міжнародних відносин та туризму,
професор, доктор історичних наук, доцент*

СТАВЛЕННЯ УКРАЇНЦІВ ДО ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ ТА ГРОМАДСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ

Закон України «Про політичні партії в Україні» встановлює правові засади функціонування політичних партій та закріплює право громадян на свободу об'єднання у політичні партії для здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів. Правова регламентація їх діяльності здійснюється відповідно до Конституції України та інших-нормативно правових актів.

Стаття 2 Закону закріплює визначення політичної партії, відповідно до якого – це зареєстроване згідно з законом добровільне об'єднання громадян – прихильників певної загальнонаціональної програми суспільного розвитку, що має своєю метою сприяння формуванню і вираженню політичної волі громадян, бере участь у виборах та інших політичних заходах [1].

В сучасних реаліях українського суспільства партії беруть безпосеред-

ню участь у державотворенні та державному управлінні. Така участь полягає в наступному: вони здійснюють реальний вплив на формування та діяльність органів державної влади, органів місцевого самоврядування; виконують поставлені завдання; реалізують свої програми, вимоги, пропозиції. Займаючи окреме місце в процесах державного управління, політичні партії належним чином взаємодіють з українським народом, адже їх діяльність в першу чергу направлена на досягнення позитивних результатів, які покращать рівень життя в країні. Ставлення українців до роботи політичних партій є актуальним питанням в умовах сьогодення.

Проведені соціальні опитування дають багато цікавої інформації про відношення членів нашого суспільства до діяльності політичних партій. На сьогоднішній день майже 80 % українців не довіряють політичним партіям. Рівень суспільної недовіри традиційно був низьким протягом останніх років, однак у 2018 р. він зазнав подальшого падіння – зараз лише 12% населення довіряє партіям.

Українці наголошують на тому, що при виборі партії, за яку вони готові віддати голоси, є розуміння партією проблем її виборців. Також вони високо цінують зрозумілу програму дій, наявність сильної команди, чітку ідеологію. Водночас переважна більшість нашого суспільства стверджує, що діяльність партій в Україні загалом не відповідає демократичним стандартам. Головний прояв вони вбачають у тому, що партії відстоюють інтереси власних лідерів і фінансових спонсорів, не дотримуються заявлених цілей і програм, а також в них відсутній реальний зв'язок із громадянами [3].

Крім політичних партій, велику роль у формування суспільних пріоритетів, цінностей, поглядів, відіграє роль громадських об'єднань.

Законом України «Про громадські об'єднання» встановлено правові та організаційні засади реалізації права на свободу об'єднання, гарантованого Конституцією України та міжнародними договорами України, порядок утворення, реєстрації, діяльності та припинення громадських об'єднань.

Відповідно до статті 1 громадське об'єднання – це добровільне об'єднання фізичних осіб та/або юридичних осіб приватного права для здійснення та захисту прав і свобод, задоволення суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних, та інших інтересів [2].

Реалізуючи свої основні завдання, громадські об'єднання виражають інтереси і потреби різних верств населення в демократичному суспільстві. Ці організації об'єднують людей для задоволення та захисту їхніх спільних потреб та інтересів економічного, соціального, культурного, правового характеру.

У зв'язку з європейським інтеграційним процесом довіра українців до громадських об'єднань зростає. Про це стверджують показники соціального опитування та анкетування за останній час. Рівень зростання пов'язаний з падінням ефективних показників діяльності державних інституцій (в тому числі і політичних партій) та їх посадових осіб.

За даними досліджень попередніх років лише 20 % громадян залучені

до активної громадської діяльності. Основними причинами своєї неучасті у діяльності громадських об'єднань є так звані «трпдиційні відмовки» громадян, а саме: брак часу на безоплатну роботу; впевненість, що їх участь нічого не змінить; відсутність інтересу до такої роботи.

В той же час соціологи наголошують на мотивах, які можуть спонукати громадян до активної діяльності. Зокрема це такі умови: якщо діяльність організації буде відповідати переконанням людини; якщо об'єднання працює на благополуччя України; якщо такий рух очолює людина, яка викликає довіру та повагу; якщо наявна стійка репутацію; якщо така робота дозволить вирішити нагальні проблеми родини та близьких; якщо це призведе до стабільного високого заробітку; якщо участь дасть нові знання та навички; якщо робота в організації зараховуватиметься до трудового стажу.

Абсолютна більшість громадян вважає, що держава повинна сприяти розвитку громадянського суспільства. Передусім, державні інститути повинні підтримувати волонтерські, благодійні, правозахисні та інші організації. Основні форми вираження підтримки громадянського суспільства: надання фінансової допомоги у вигляді грантів на конкурсній основі; вчасне реагування на звернення громадських організацій; врахування їх пропозиції під час ухвалення законів та інших державних рішень.

Отже, дуже малий відсоток населення України цікавиться політикою. На сьогодні більшість громадян не розуміють своєї ролі в управлінні державою. Звичайна людина ніколи не задоволена своїм положенням та статусом у суспільстві. Але, коли мова йде про питання: чи задоволені ви своїм статусом з економічної точки зору та матеріального стану, відповідь є досить конкретною. Люди повинні активніше долучалися до життя своєї держави, необхідно ширше ознайомлювати їх із доступними механізмами участі у цих процесах.

Бібліографічні посилання:

1. Закон України «Про політичні партії в Україні» від 05.04 2001 р. №2365-III. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2365-14> (дата звернення: 08.03.2020).
2. Закон України «Про громадські об'єднання» від 22.03. 2012 р. № 4572-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4572-17> (дата звернення: 08.03.2020)
3. Ставлення українців до політичних партій і джерел їх фінансування: веб-сайт. URL: <https://dif.org.ua/article/stavlennya-ukraintsiv-do-politichnikh-partiy-i-dzherel-ikh-finansuvannya> (дата звернення: 08.03.2020).